

χόνισμα. προσβραζούνται οι τάπαις
Προσβραζούνται, ἐκ προδια-
τύπων, καὶ τῷ προηγ.
Προσβραζόνται. παρτ. ζο-
βάχ. ἀρ. προσβραζίχ. μ-
-κό, βίση. προτυπώ-ώ, προ-
διατυπώ-ώ, προεικονίζω,
προσημαίνω. (γράφεται καὶ
προσβραζόντο).

Προλεύνηνται, αἱ, οε. ἐπιθ.
(μτχ.). πρόδηλος, προφα-
νῆς, καταφανῆς. καὶ ώς με-
τοχ. προδηλωθεῖς, προδεδη-
λωμένος.

Προλεύνηνται (-νήν). ἐπιθ. προ-
δήλως, ἐκ τοῦ προφανοῦς.

Προλεύλιον, εσθι. μ.-βλιο, βίση.
προδηλόω-ώ.

Πρόγε, α. ἀρσ. ἀκρίς. (πληθ
πρόξη=πρόξιε).

Πρόδνηνται, αἱ, οε. ἐπιθ. τραχύ-
(ἐπὶ τραχέων τόπων θαλάσ-
σης. πραξ. 27. 29. εἰ πρόδ-
νατ (μήτα βιαδύτη). εἰς
τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν.)

Πρόξιε, ἡ. οὐδ. (περιληπτ.)
ἀκρίδες. = πρόξη.

Πρότζ, α. ἀρσ. πτόρθος, βλα-
στός, βλάστη. (ἐν τῷ πληθ.
πρότη, καὶ πρότιε ἀθροιστη.)

Πρόξη, ἡ. οὐδ. φιλονεικία (τὸ μικός. ὁ τῆς ἔργου. §-κή-

φιλονεικεῖν). προέμματα τοῦ
Πρίεστος, ιψικ. παρτ. πρέχει
(καὶ πράχει). καὶ πλέον οὐ.
φιλονεικῶ, μάχομαι=πρεπι-
ράγει.

Πρωτοπόρος, α. ἀρσ. πρωτοπρε-
σβύτερος (πρωτόπαπας).

Πράκτη, ιψικ. καὶ κάχη. παρτ.
πράκτηχ (καὶ κάχη). τηγα-
νίζω, ἀποτηγανίζω. = πεκά-
να σκοβραδή. Σπαθ.-ελ.-ματ.
(212. πράκτασει. ἀπετηγα-
νίζετο).

Πράμνη, αἱ, οε. ἐπιθ. ὁ ἀπέ-
ναντι - κατέναντι - ἀντικρὺ^ν
κείμενος, ὁ ἀντιπέρας. (κοιν.
ἀντικρυνός. 133. εἰ πράμνη
βέρβ. εἰς τὴν κατέναντι πί-
στιν),

Πράμω. ἐπιθ. (μετὰ γεν.)
= προτίβη.

Πτενέψ, ιψικ. ἀρσ. νεοσσός,
νεογνόν πτηνόν.

Πτίζα, ι. θηλ.. πτηνόν, πε-
τεινόν, ὅργεον, στρουθίον,
οίωνός.

Πτιζελόβεζ βιζα. ἀρσ. ὄρνη-
βιθίρας.

Πτετύη, αἱ, οε. ἐπιθ. ἔρημος.

Πτετύηνται, αἱ, οε. ἐπιθ. ἔρη-